

Царь-Освободитель.

ледния отблъсъкъ на угасващия животъ!

— Още малко, герои! — викалъ Скобелевъ.

Настаналъ последниятъ мигъ отъ тази атака, най-страшната — бой съ щикове. Скобелевъ се хвърлилъ на насипа на височината, обръщалъ се назадъ, подканялъ героитѣ, зовѣлъ ги, коньтъ подъ него билъ убитъ, но самъ той уцѣлѣлъ! Съ радостенъ викъ той се надигналъ, и войницитѣ съ оглушително „ура“ се хвърлили „на ножъ“,

като ураганъ се втурнали въ турскитѣ редици. . . радостни виковете възвестили, че височината била заета.

Презъ всичкото това време Царь-Освободителътъ сътрепетно вълнение следѣлъ исполинската кръвопролитна борба. . . Съ каква надежда били устремени неговитѣ очи! Какъ тревожно биело сърдцето му въ очакване резултата отъ тази кървава драма!

Генералъ Скобелевъ.

Височината била заета съ цената на огромни жертви.

(Изъ книгата „Признательная Болгарія“

отъ Г. Ив. Канчевъ).